

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
ÎNCHEIERE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
Judecătorii:

Valeriu Doagă,
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Nisip-Si”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Ministerul Mediului al Republicii Moldova împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Nisip-Si” cu privire la repararea prejudiciului cauzat,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 02 februarie 2015 prin care apelul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Nisip-Si” a fost respins, hotărârea Judecătoria Telenești din 15 mai 2015 a fost menținută,

C O N S T A T Ă :

La data de 20.10.2014 Ministerul Mediului a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Nisip-Si” cu privire la încasarea prejudiciului cauzat mediului în mărime de 839 390 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că în rezultatul controlului geologic și supraveghere minieră din 20.09.2013 efectuat de către Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale, privind respectarea legislației la exploatarea zăcămîntului de nisip pentru construcție „Veregeni”, de către SRL „Nisip Si” amplasat în s. Veregeni r. Telenești s-a constatat că beneficiarul subsolului a efectuat lucrări de extragere a nisipului din afara limitelor perimetrului minier atribuit.

Potrivit raportului nr. 1/20-09-22 din 14 decembrie 2013 cu privire la rezultatele controlului la zăcămîntul de nisip pentru construcție „Veregeni” și a actului de control nr. 2/39 din 18 septembrie 2013 s-a constatat că întreprinderea a exploatat zăcămîntul, extrăgînd ilegal nisip în afara limitelor perimetrului minier în volum de 7048 m³ pe o suprafață de 1762 m².

Potrivit raportului privind evaluarea prejudiciului cauzat mediului în rezultatul extragerii nelegitime a substanțelor minerale utile nr. 1/16-09-21 din

14.12.2013 privind evaluarea prejudiciului cauzat mediului, în rezultatul extragerii ilegale a substanțelor minerale utile SRL „Nisip-Si” a cauzat prejudiciu mediului în valoarea de 839 390 lei.

Menționează, că la 20.01.2014 prin notificarea nr 04-07/69 Ministerul Mediului a propus SRL „Nisip-Si” să achite binevol prejudiciul cauzat mediului, însă pînă în prezent prejudiciul nu a fost achitat.

Prin hotărîrea judecătoreiei Telenești din 15 mai 2015 s-a admis integral cererea de chemare în judecată, (f.d.150-154).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune se încadrează în prevederile legii.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 02 februarie 2016, apelul depus de către SRL „Nisip-Si” a fost respins, hotărîrea Judecătoreiei Telenești din 15 mai 2015 a fost menținută.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelanți nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 01 aprilie 2016, SRL „Nisip-Si” a depus recurs împotriva acesteia, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel din 02 februarie 2016 și a hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, aceasta a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul SRL „Nisip-Si” că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 02 februarie 2016 a fost contestată cu recurs la 01 aprilie 2016.

Astfel, prin prisma art. 425 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de către SRL „Nisip-Si” în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La data de 18 aprilie 2015, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a expediat în adresa Ministerului Mediului al Republicii Moldova copia recursului depus de către SRL „Nisip-Si” cu

informarea concomitentă a acestora despre necesitatea depunerii referinței.

La 17 mai 2016, Ministerul Mediului al Republicii Moldova a depus referința la cererea de recurs depusă de către SRL „Nisip-Si”, solicitînd declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs declarată de SRL „Nisip-Si”, Colegiul atestă că recurentul nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs declarată de SRL „Nisip-Si”, nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de către SRL „Nisip-Si” ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu

a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Nisip-Si” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Nisip-Si” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea